

Globalny traktat dotyczący cyberprzestępczości spotyka się z krytyką organizacji praw człowieka i firm technologicznych w związku z obawami dotyczącymi inwigilacji

Sześćdziesiąt pięć krajów, w tym Stany Zjednoczone i Kanada, podpisało [traktat ONZ](#) dotyczący cyberprzestępczości, który zagraża prywatności, badaniom online i wolności słowa.

Umowa, znana jako Konwencja ONZ o cyberprzestępczości, została podpisana w Hanoi i wejdzie w życie po ratyfikacji przez 40 państw członkowskich.

Każdy kraj musi przeprowadzić własny proces ratyfikacji. W Stanach Zjednoczonych do zatwierdzenia porozumienia wymagana jest zgoda dwóch trzecich głosów w Senacie.

Sekretarz generalny ONZ António Guterres opisał traktat jako niezbędny krok w walce z cyberprzestępczością, stwierdzając, że „cyberprzestrzeń stała się podatnym gruntem dla przestępców... każdego dnia wyrafinowane oszustwa pozbawiają rodziny środków do życia, kradną im źródła utrzymania i wyczerpują nasze gospodarki miliardami dolarów”.

Nazwał konwencję „potężnym, prawnie wiążącym instrumentem wzmacniającym naszą zbiorową obronę przed cyberprzestępczością” i podkreślił, że „nie może ona być wykorzystywana do jakichkolwiek form nadzoru lub innych działań, które mogłyby być powiązane z naruszeniami praw człowieka”.

Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC), które kierowało negocjacjami, argumentowało, że traktat zawiera zabezpieczenia dotyczące praw człowieka i legalnych badań naukowych.

Jednak organizacje takie jak Human Rights Watch (HRW) i Electronic Frontier Foundation (EFF) nie zgadzają się z tym stanowiskiem.

Przed podpisaniem traktatu obie organizacje wezwały rządy do niepopierania go, ostrzegając, że jego niejasne definicje mogą pozwolić rządowi na monitorowanie obywateli, ściganie badaczy zajmujących się bezpieczeństwem i tłumienie wypowiedzi politycznych.

Obawy zgłosiły również firmy technologiczne. Porozumienie Cybersecurity Tech Accord, którego członkami są m.in. Meta i Microsoft, określiło traktat jako „traktat o inwigilacji”, który może promować wymianę danych przez rządy i kryminalizować etyczne hakowanie.

Wietnam, gospodarz ceremonii podpisania traktatu, spotkał się z wielokrotną krytyką za cenzurę internetową. Departament Stanu USA wspominał ostatnio o „poważnych problemach związanych z prawami człowieka” w tym kraju, a organizacja Human Rights Watch informuje, że w tym roku co najmniej 40 osób zostało aresztowanych za działalność w Internecie.

Prezydent Wietnamu Luong Cuong z zadowoleniem przyjął traktat, mówiąc, że „nie tylko oznacza on narodziny globalnego instrumentu prawnego, ale także potwierdza trwałą żywotność multilateralizmu, w ramach którego kraje pokonują różnice i są

gotowe wspólnie ponosić odpowiedzialność za wspólne interesy pokoju, bezpieczeństwa, stabilności i rozwoju”.

Zwolennicy twierdzą, że porozumienie poprawi koordynację działań przeciwko przestępstwom takim jak oprogramowanie ransomware, phishing i handel internetowy. Przeciwnicy utrzymują, że szerokie postanowienia traktatu mogą umożliwić rządowi nadużywanie przepisów dotyczących cyberprzestępczości w celu ścigania dziennikarzy, badaczy i aktywistów.

Podpisanie konwencji o cyberprzestępczości następuje w momencie, gdy Guterres nadal rozszerza swoje wezwanie do globalnych działań przeciwko temu, co określa jako „dezinformację i fałszywe informacje” oraz „nękanie w Internecie”.

Przemawiając na [konferencji Światowej Organizacji Meteorologicznej w Genewie](#), Guterres powiązał rozpowszechnianie „fałszywych” informacji z publicznym zamieszaniem wokół zmian klimatycznych i wezwał rządy do „przeciwstawiania się fałszywym narracjom” oraz ochrony badań naukowych przed zniekształcaniem.

„Musimy walczyć z dezinformacją, nękanem w Internecie i greenwashingiem” – powiedział delegatom.